

att i det stora riksvapnet endast upptaga serafimerordens insignier. Därigenom skulle vapnet också få ett vackrare utseende än enligt det kungliga förslaget.

Jag får alltså värdsamligen föreslå, att § 2 mom. 5 af Kungl. Maj:ts förslag till »Lag om rikets vapen» måtte erhålla följande lydelse:

»Skölden täckes af en kunglig krona, och under densamma hänga kungl. serafimerordens insignier.»

Stockholm den 25 januari 1907.

J. F. Nyström.

N:o 21.

Af friherre **Trolle** med förslag till ändrad lydelse af 1 och 12 §§ i lagen om skydd för varumärken.

Den vid 1905 års riksdag af vice häradshöfding K. A. Staaff framlagda motion om ändrad lydelse af 12 § i varumärkeslagen kastade en stark belysning öfver det omfattande ofog, som i vårt land bedrifves med obehörigt bruk af andras varumärken; och motionen föranledde en lagändring, bestående i en åt allmän åklagare gifven befogenhet att efter målsägandes angivelse föra talan, som säkerligen i visst hänseende medför en högst behöflig, ökad effektivitet i varumärkeslagens bestämmelse.

Det skydd, som för varumärken vinnes, är dock ännu ganska ofullständigt, när enligt 1 § jämförd med 12 § i lagen om skydd för varumärken uteslutande rätt att begagna namn och registrerad varumärke meddelas endast för de fall, då namn och märke anbringas å varan, kärl eller omslag, hvori den förvaras. För den, som i riktigt stor skala vill begagna sig af andras välkända varubenämningar, för att vilseleda allmänheten och bereda sig egna fördelar, är hufvudsaken att få använda dessa varubenämningar till att efter eget behag uppdraga jämförelser och därvid framhålla sin vara såsom varande alldeles lika med eller vida bättre och öfverlägsen de varor, som äro betecknade med de välkända

varubenämningarna. Tydligen är det för honom en fördel, om han därvid får utsätta och använda dylika jämförelser i offentliga meddelanden, reklamer, annonser m. m.

Att dylikt användande af annans varumärke, namn etc. är obehörigt, lärer inför en naturlig uppfattning ej vara tvifvelaktigt, och lika litet är det tvifvelaktigt, att varuägare borde vara skyddade för dylika missbruk. Kungl. patent- och registreringsverket har också i underdånig skrifvelse till Kungl. Maj:t den 28 november 1905 betecknat det som önskvärdt, att här afsedt skydd utsträcktes jämväl till annonser, prospekt och dylikt.

Att snarast möjligt få här afsedda rättelse genomförd, synes vara af så stor vikt ej blott för enskilda industriidkare, utan äfven för allmänheten, som lider genom oärliga konkurrensmetoder, att lagändring i antydda riktning icke synes böra uppskjutas i afvaktan på och utredning af lagens omarbetning i sin helhet.

Jag tillåter mig på grund af angifna skäl hemställa,

att Riksdagen för sin del måtte besluta,
att 1 § af lagen om skydd för varumärken skall
hafva följande lydelse:

Hvar som — — — — —
— — — — — inskränkt.

Den uteslutande rätt, som varumärkesskyddet afser, innefattar behörighet att anbringa varumärke å själfva varan eller kärl eller omslag, hvori den förvaras, äfvensom att i annonser, reklamer, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt anbringa märket.

samt 12 § följande lydelse:

Den som å varor, hvilka till salu hållas, eller å kärl eller omslag, i hvilka de förvaras, eller i annonser, reklamer, priskuranter, affärsbref, räkningar eller dylikt obehörigen sätter annans namn — — — — —
— — — — — all skada.

På den sakfälldes — — — — —
— — — — — öfver dem.

Förbrytelse, — — — — —
— — — — — målsägande.

Stockholm den 26 januari 1907.

Nils Trolle.